

[Ellen Strange Peterson.]

fremfor at betale ekstra skat. Det opsparede beløb for dette halvår skønnedes at andrage 12,4 mill. kr. Tillægsskatten for det pågældende halvår indbragte 1,8 mill. kr. Vederlaget til kommunerne for disses arbejde med lovens administration androg for 1958-59 ca. 900 000 kr., hvorimod pengeinstitutterne intet vederlag modtog for deres arbejde med administrationen af opsparingsordningen. Det offentliges administration slugte med andre ord en væsentlig del af det, der kom ind i tillægsskat.

Heroverfor blev det i fjor af lovens tilhængere erklæret og ikke helt med urette — det skal erkendes — at da formålet med loven var at få de unge til at spare op, burde man i højere grad koncentrere opmærksomheden om de beløb, der blev tvangsopsparet til gavn for de unge selv. Det må dog imidlertid have været lidt bittert for de ca. 40 000 unge, der betalte tillægsskat, at få at vide, hvor stor en del af provenuet der blev spist op af administrationen. Det kunne i hvert fald ikke opdrage dem til at blive særlig tilfredse skatteydere, så hvad loven måske vandt hos den ene halvpart af de unge ikke-forsørgere, har den givet mistet hos den anden part; og hvem tør påstå, at ikke en stor del unge sparer op, også selv om staten ikke tvinger dem til at gøre det?

Fra konservativ side er vi som sagt tilhængere af frivillighedsprincippet og hilser derfor lovens ophævelse med glæde. Den højtærede finansminister, der i fjor forsvarede loven, giver ikke anden motivering for dens ophævelse nu end den, at folketingsudvalget vedrørende ligningsloven for det kommende skatteår har ønsket det. Det skal der ikke lyde bebrejdelser for. Vi er tilfredse med, at lovforslaget er fremkommet, og kan også tiltræde de forslag, den højtærede finansminister stiller til afvikling af loven, således at det sidste opsparingsbeløb fra denne lov bliver frigivet om små 5 år; men jeg skal på den anden side ikke have noget imod, hvis det ønskes, at sagen går i udvalg og man ser nærmere på afviklingsbestemmelserne.

Axel Sørensen: Loven om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere ser ikke ud til at få nogen lang levetid, idet det foreliggende lovforslag går ud på, at indskud

eller tillægsskat ikke skal udredes for skatteåret 1961-62 og følgende skatteår.

Loven blev gennemført i 1958 som en opsparingsordning, der blev lagt an sideløbende med loven om stabiliseringslån. Den tog i særlig grad sigte på at fremme opsparingen blandt unge ikke-forsørgere, der ikke benyttede sig af en frivillig opsparing af deres indkomst. Loven blev vel ikke i særlig grad nogen succes eller nogen populær foranstaltning hos ungdommen. Der er et gammelt ord, der siger, at kun de mennesker, der har en medfødt sans derfor, samt de, der er nødsaget dertil, foretager opsparing, og at det er vanskeligt at lære andre dertil.

Hvor stort det beløb blev, som indkom efter den nye opsparingslov, når man undtager de unge, der hvert år foretager en væsentlig opsparing, er det vel næppe muligt at sige noget om. Såvel for de unge som for de administrative myndigheder blev loven en byrde, fordi den var kombineret med en tillægsskat for de skatteydere, som ikke foretog opsparing af det fastsatte indskudsbeløb, og det medførte mange bekymringer, at opkrævningsdatoerne og indskudsdatoerne var forskellige ude i kommunerne.

Nu foreslår man altså en afvikling af loven, således at de indskud, der i lovens løbetid er indbetalt og først skulle udbetales ved kontohaverens fyldte 30. år, nu kan udbetales ved det fyldte 27. år, og at samtlige indskydere, der endnu har ikke-frigivne beløb den 1. januar 1966, kan få disse udbetalt fra denne dato.

Loven afvikles således, men det må håbes, at den trods alt har virket en smule ansporende, således at den opsparing, som dansk ungdom har kunnet præstere, også vil blive præsteret i den kommende tid, f. eks. med henblik på at få egen virksomhed.

Med disse bemærkninger skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget.

Erik A. Jensen: Jeg skal på mit partis vegne give tilsagn om velvillig behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere.

Som nyt medlem har jeg naturligvis måttet grave tilbage til lovens tilblivelse og